Ч. 108. Неділя 29 (16) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі днезників на-сам: Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Конференция провідників клюбів. — З парляментарних комісий. — Справа Крети. — Столїтє арґентиньскої републики.

В дальшім ході вчерашного засїданя палати послів приступлено до дальшої дискусиї над законом о корпусї ветеранів. Президент палати візвав бесїдників, аби зі взгляду на короткість часу і на працї буджетової комісиї о скілько можна скорочували свої бесїди. По промовах Винарского і Штельцля дискусию замкнено і відложено дальші наради над тим законом, а палата перейшла до дальшої дискусиї над наглячими внесенями в справі університетів.

П. Міністер просьвіти ґр. Штірґк обговорював становище университетів і їх уряджень у Відни, Празї і Кракові. — П Ґраски заявив ся за утворенєм унїверситету руского у Львові, як також за университетами словіньским і італїяньским. Відтак дискусию замкнено. По промовах ґенеральних бесїдників пп. Вітика і Штайнера слїдували фактичні спростованя, при котрих забирали голос пп. Дністряньский, Колесса, Дртіна і ин. По промові п. Кіярі'ого, яко внескодавця, ухвалено наглячість внесеня і само внесенє. По відчитаню внесень і інтерпеляций засїданє закрито. Слїдуюче відбуде ся дня 3 червня рано.

Вчера відбула ся конференция провідників клюбів. Всї сторонництва заявили ся за скорим полагодженєм буджету, аби уникнути ухвалюваня нової буджетової провізориї. П. президент кабінету бар. Бінерт заявив, що привязує велику вагу до скорого полагодженя буджету. — П. Зайц вніс, аби буджет полагоджено на 12 засїданях, треваючих по 10 годин, так, аби до 25 червня буджет був готовий. Буджетова комісия мусїла би покінчити свою працю до 6 або 7 червня. Провідники клюбів заявили ся за тими предложенями, а відтак згодили ся, аби на дневний порядок палати вплинули ще: справозданє промислової комісиї в справі технічних заведень розслїдів, справозданє дорожняної комісиї, закон о надаваню публичних робіт і закон о похатництві.

На послїдній конференциї (дня 24. с. м.) італїяньских послів з п. Президентом міністрів і міністром просьвіти трудности заложеня італїяньского факультету в Триестї не зменшили ся. Бар. Бінерт ясно і рішучо сказав Італїянцям, що правительство обстає при уміщеню італїяньского факультету у Відни, а ґр. Штірк основно умотивував то становище правительства. Тодї спитали італїяньскі посли, яку можуть мати певність, що факультет буде у Відни заложений, коли нїмецкі націонали рішучо сему противлять ся. На те дістали відповідь, що правительство сеї трудности не боїть ся і надїє ся дійти з Нїмцями до згоди. Не зважаючи на се, італїяньскі посли хочуть в найблизшім часї переговорювати зі сторонництвами більшости, щоби в комісиї при нарадах над проектом зажадати зміни що-до місця проектованого факультету.

Фінансова комісия покінчивши загальну дебату над фінансовим пляном правительства, рішила установити комітет з 26 членів, котрий має чим скорше подати комісиї внесеня для санациї державних, краєвих, а можливо також громадских фінансів. При тім мають служити за підставу крім проектів правительства також гадки, порушені при дебатї, а особливо ради посла др. Урбана.

Буджетова комісия полагодила вчера буджет міністерства зелїзниць і ухвалила ряд

Весїльний дарунок.

З іспаньского — Ґ. Переза Арроа.

Скажений вихор завивав від моря, підносячи хмари піску і пороху, котрі били в боки лодий притверджених до берега.

Море, то Середземне море, звичайно так спокійне, так гарне з своїм відтїнком срібноголубим, кипіло. Великаньскі маси води підносили ся до гори, наїжені на вершках гривами білої піни, що розприскувала ся довкола під стемненим небом фіолєтової краски. Меви кружляли видаючи острі окрики, котрих відголоси лучили ся з риком бурі і шумом филь, розбиваючих ся о побереже....

Тут і там на березї спочивали барки, що виглядали здалека як утомлені птицї, пригноблені бурею. Їх щогли і напів надуті вітрила колисали ся ще слабо як на половину зломані крила! Темні рибацкі сїти звисали на тонких билах, а на помостах виднїли тяжкі сувої линов.

Сонце, подібне до вибліддого мосяжного кружка, не розвеселювало зовсім того пополудня, повного траґічної сумовитости. Рибацкі хати, з мурами оброслими вючими ся ростинами, відрізували ся в віддаленю і виглядали як самотні гнїзда.... Моряки сидїли в шинку, а попиваючи і курячи люльки, розмовляли о риболовства... Жінки і дїти, зібрані в сїнях поблизьких домів, ждали терпеливо на вихід мужчин, аби удати ся до своїх нужденних хат, що були їх одиноким майном крім моря.

Ель Пінто, один з найвідважнїйших рибаків малої фльотилї, простягнув ся на піску, обернений плечима в сторону вихру. Приглядав ся бурі, котра розшалїла ся саме тодї, коли мав спускати на воду „La Paloma“ (Голубку), слабеньку лодь, струнку на вид, котра на своїм золоченім дзюбі мала завішений образ покровительки моря і моряків Virgen del Carmen.

Від трех днів Пінто не міг виїхати на ловлю риб, а та бездїльність доводила его до розпуки. Залицяня до красної Розмарини приневолювали его удавати заможність, якої не мав. Мав крім того заплатити довг свому давному другови, котрий став тепер его смертним ворогом.

На гадку о Розмаринї лице молодого моряка насупило ся. Торгали ним два суперечні чувства: розум велїв єму забути, а пристрасть захоплювала его чим раз сильнїйше.

Пінто все спочивав, глядячи на дорогу, котра окружала побереже, а обмежена двома рядами тополь, бігла дальше в простір, як сїра лента з зеленими випустками.

В віддаленю на кінци гарної стежочки виднїв серед гущавини листя фіґових дерев домок Розмарини, дочки одиначки властителя „дель Паленон“ малого шиночку, чи гостинницї, з котрої добувала ся безнастанно воня спаленого товщу. В серединї, на столиках вкритих білими обрусами, вязанки редьковцї, уложені рівно, стояли побіч грубих фаянсових тарельців, на котрих уміщено порцийки рибок з золотавою лускою, род малих селедців.

Ель Пінто уявляв собі Розмарину стоячу на порозї домку, одіту в широку перкалеву одежу, з рожевим шовковим шалем звязаним на сильно розвинених грудях, чванячу ся своєю поставою сильної женщини. Здавалось єму, що чує єї, як співає ті андалюзийскі думки, то веселї і свобідні, то повільні і сумовиті, котрі суть немов би відгомоном арабскої поезиї, що полишив ся в Іспанії.

Здавалось єму, що чує єї, як розмовляє весело, що бачить єї головку заквітаючу білими і червоними гвоздиками, що колишучи ся на своїх довгих билях, пестили сувої єї волося і виглядали з далека як птицї, що скубуть свої шовкові гнїздочка.

О, так! Розмарина була воплоченєм тих мельодий, повних судорогів жадоби і сердечних плачів, туги і непокоїв, котрі ворушать ся під горячим небом Андалюзиї.

А однак Розмарина не була зовсім красавицею. Приглянувшись їй близше, можна би було радше назвати єї бридкою. Високого росту, чорна, сильно розвита, робила враженє грубої сили. Але коли хотїла подобати ся і позбути ся сумовитої задуми, котра здавало ся часто єї захоплювала, перемінювала ся цїлковито... Єї очи чорні зі сталевим полиском ставали вогкі і нїжні. Якийсь незвичайний чар добував ся з єї сьмілої стати, а єї уста сьвіжі і ярко червоні немов би визивали до поцїлуїв.

Були отже немов дві личности в Розмаринї: одна туга і сильна, друга, що проявля-

резолюций, між ин. резолюциї: п. Колішера против виарендованю зелізниць, п. Сильвестра о нове внесенє закона о льокальних зелізницях і п. Шілінґера о зниженє цін їзди для соймових послів. Слідуюче засіданє комісиї відбуває ся нині. На дневнім порядку буджет міністерства торговлї.

На засіданю суспільно-політичної комісиї представитель правительства шеф секциї Маттая заявив в дискусиї над внесенєм о знесеню робітничих книжок, що правительство впраді засадничо готове вдоволити то жаданє, однако мусить звернути увагу на то, що знесенє тих книжок зависить від многих условий.

„Frankfurter Ztg.“ доносить, що держави, опікуючі ся Кретою, дали кретийскому правительству 2 тиждні часу до припущеня музулманьских послів до участи в нарадах Народних Зборів без зложеня присяги і приверненя до служби тих кретийских урядників, котрі не хотіли присяги на вірність грецкому королеви Юриеви. На случай, коли би до двох тиждпів Кретийці не виповнили того жаданя держави, на ново обсадять Крету своїми войсками.

Полудневo-американьска арґентиньска република обходить дуже торжественно соті роковини свого єствованя при участи майже всіх цивілїзованих держав. Іменно 25 мая с. р. минуло 100 літ, як ішпаньскі полудневo-американьскі кольонії підняли ворохобню против Ішпанії і проголосили свою независимість. Вислїд борби був такий, що всї ті кольонії відорвали ся від Ішпанії і в полудневій Америцї утворив ся ряд независимих република. До найбільших з них належить Арґентина. Довгі лїта Арґентина внаслїдок вічних внутрішних заколотів і партийних борб вела дуже нуждене житє і лише животїла, але від часу як презідентом став Рока, т. є. від кількайцять лїт запанував в тім краю спокій. Подумано о використованю великаньских природних богатств і по упорядкованю внутрішних відносин стягнено до краю численні заграничні капітали. Найважнїйшим жерелом величезного богатства того шість разів від Австро-Угорщини більшого краю єсть урожайна земля, що знаменито надає ся до управи пшениції. Перед 15 лїтами було в Арґентинї лише 5, нині вже 15 міліонів гектарів управлюваної землї, а той простір може бути потроєний. За 15 лїт населенє краю збільшило ся з 3 на 7 міліонів, а вивіз з краю підніє ся в 1909 р. до 700 міліонів корон. Арґентина є тепер по Бразилиї наймогутнїйшою полудневo-американьскою державою, а єї будучність заповідає ся дуже сьвітло.

Новинки.

Львів, дня 28 мая 1910.

— Іменованя і перенесеня. Пан Міністер скарбу іменував інжинїра будови і машин в еґатї салїн Марияна Козакевича інспектором будови і машин в окрузї краєв. Дирекциї скарбу у Львові. — П. Міністер справедливости перенїс судиїв: Івана Лучаківского зі Зборова до Нового Села а Е. Айзрера з Нов. Села до Зборова. — П. міністер робіт публичних іменував ст. інжинїра Йоах. Трачика, радником будівництва в дирекциї відбезпияроі державної в Дрогобичи. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстами підофіцирів: Льва Япішевского для Стар. соли, Хаіма Друкера для Долини, Юр. Поповича для Войнилова і Мих. Замойского для Грималова.

— Краєва Рада шкільна іменувала гімназ. учит. в Бохнї Пйонтковского провізоричним інспектором для міского округа шкільного у Львові, перенесла окружн. інспектора шкільного Станисл. Слївіньского з Перемишлян до Мельца; іменувала о. дра Ник. Конрада, учит. гр. кат. релїгії женьскої школи виділової в Тернополи, заступником учителя гр. кат. релїгії в гімн. Франц Йосифа в Тернополи.

— З почти. З днем 1 червня заводить ся в Дубрівцї пімецкій новосанчівского повіта почтову складницю зі звичайним кругом дїланя. Складниця ся буде сполучена з урядом почтовим в Новім Санчи 2 за помочию тиждневo 6-разового піщого післанця.

— Виділ Руской Захоронки розписує конкурс з днем 1 липня на посаду управительки в Захоронцї у Львові. Від кандидатки вимагає ся дипльому з укінченого курсу Фребля. Панї, котрі окрім сего курсу укінчили семинар, мають першеньство. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся о близші інформациї до п. С. Рудницкої у Львові ул. Льва Сапіги ч. 29.

— До читалень „Просьвіти“ дрогобицкого пов. В понедїлок дня 30 с. м. скликує філїя „Просьвіти“ в Дрогобичи збори делєґатів читалень до „Руского Касина“ (Народний Дім) на год. 2 по полудни. Просить ся, щоби всї Читальнї вислали найменше по 2 делєґатів, бо на дневнім порядку є важні справи, головно поученє, як взірцево провадити читальні і в який спосіб мають Виділи розбуджувати рух і житє в сельских Читальнях. Філїя „Просьвіти“ хоче подїлити ся з Вами радами, які їй удїлив Головний Виділ у Львові, та вислухати Ваших бажань. Тому нехай всї Читальнї скористають з нагоди і на збори делєґатів вишлють як найбільше сьвідомих людий, а певно справа читалень поступить чи мало вперед. — Виділ Філїї „Просьвіти“ в Дрогобичи.

— Катастрофа під морем. Підчас вправ на мори з француcкою підводною лодкою „Плювіоз“ стала ся коло Кале така пригода. Коли пароплав „Па де Кале“ від'їзджаючи до Довру виплив з пристанї, щось вдарило нараз в його одно колесо. Капітан гадав, що зачепив об підводну скалу коли нараз з під води вирвнула часть підводного судна. Спущено зараз лодку ратункову і залога почала пукати до стін підводної лодки, але звідтам не дав нїхто нїякого знаку житя, а небавком лодка пішла знов під воду. Оногди о год. пів до 6 по полудни поплила підморска лодка „Вентоз“ на місце катастрофи. Двох пурків спустило ся в глубину води. Робота ратункова вела ся до 7 год. 30 мін. вечером, а пурки вернули відтак з під води. Они сказали, що годї дістати ся до лодки „Плювіоз“ і довідати ся, чи залога єї ще жиє. В лодцї тій було 27 людий залоги, в тім 2 офіцирів і комендант лодки Прат. В Кале запанувало переконанє, що вся залога згинула.

— Градова туча навістила дня 18 с. м. село Хмельник ряшівского повіта і паробила там величезної шкоди. Град вибив особливо жито так, що не оставало ся нїчого иншого як лиш его скосити.

— Репертуар руско - народного театру в Бережанах під дирекциєю Й. Стадника. — (Саля „Сокола“).

В недїлю, дня 29 с. м. „Маруся Богуславка“, історичний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В понедїлок, дня 30 с. м. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

Початок о год. 7½ вечером. — Білєти продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

† Померли: Роберт Кох, славний бактеріольоґ помер нинї в Баден-Баден, де лїчив ся на хоробу серця в 67 р. роцї житя. — Нинї рано помер у Відни радник двору і професор університету др. Еміль Цукеркандль в 61 р. житя.

— Зелізничі злодії перед судом. Перед трибуналом присяжних у Львові розпочала ся вчера розправа против налогових злодіїв: Юліяна Петрашевского і Льва Лїпіньского та їх спільнички Анеґлї Завістовскої, каварки. Перших двох обжаловує прокураторія о крадїж в поїздї межи Прженорском а Перемишлем на шкоду Стан. Цеґлярского суми 620 К, а на шкоду невислїджених доси осіб готівки 1867 кор. і 400 марок, кількох поляресів, годинників, спинок, ланцушків, перетенів і т. п. Сам Лїпіньский обжалований крім того о крадїж в поїздї валізки з річами Басї Ферберової і готівки 40 кор. на шкоду Вячесл. Лїзевского. Анґеля Завістовска обжалована о спілку в повисших крадежах. Трійка тота займала елєґантно уряджене помешканє при ул. Крупярскій ч. 19 і звернула на себе своїм житєм попад стан увагу полициї, котра їх остаточно в жовтни минулого року арештувала.

— В справі загадочного убийства в Варшаві доносять, що ґр. Роникер, котрого арештовано яко підозріного о убийство свого шваґра 17-лїтного ученика ґімназияльного, Станислава Хржановского, боронив ся тим, що він дня 12 с. м., коли доконано убийства не був

ла ся від часу до часу, спосібна пристрастно любити.

І іменно ті зміни вдачі дочки властителя Паленону, уводили заколот в душу Пінта. Безнастанно звучало єму в души питанє: чи Розмарина любить его? А коли під тим взглядом не мав рішучого пересьвідченя, то за то був певний, що він любить єї цїлою душею. Любив єї шалено, більше, далеко більше, як на то заслугувала.

Боров ся з ростучою пристрастию, здаючи собі добре справу з чару, який робила Розмарина на него. Вдача его судженої панувала над ним, его цїле єство було немов проковтнене нею, а єго енерґія просто запикала, придавлена силою любови.

Пінто боров ся з розпукою: хотїв визволити свою душу з під того насильства і робив безустанні проби, аби скинути з себе то тяжке ярмо. Однако все образ Розмарини, здержливої але й пристрастної, ставав перед ним і опановував его чим раз сильнїйше своїм чаром.

Заглублений в таких думках лежав все простягнений на піску, як ранений зьвір. Вдивлював ся в виднїючий здалека домок Розмарини, напів укритий серед листя фіґових дерев.

*

Нене, молодий властитель рибацких лодок, звістний із своєї великодушности, переходив побережем, на котрім тумани піску піднимали ся під подувом вихру. Він то був іменно тим вірителем, котрий позичив Пінтови гроші, потрібні до закупна Пальоми.

Побачивши его, суджений Розмарини відчув ворушачу ся нагло заздрість до того бувшого приятеля свого, що став ся тепер его вірителем і суперником. Але доки не віддасть єму тих двацять „дурос“, особа Нени була для него сьвята! Доки не вирівнає того довгу, не може приступити до полагодженя иншої справи, котра була в зависеню між ним а заможним властителем!

Видячи, що Нене іде в его сторону, Пінто нагло зірвав ся, горіючи дикою ненавистию. Мимохіть сягнув рукою до пояса. Але ледве діткнув рукояти своєї „наваї“ (ніж), пригадав собі о довзї... Пригноблений і безсильний кинув ся знов на пісок...

Нене сьвідомий чару і переваги, яких додавав єму маєток, почав від якогось часу входити між Розмарину а Пінта. Коли Пінто кождого вечера приходив до Паленону, заставав там все Нена, сидячого при столї з видом чоловіка певного себе. Єго дзвінкий голос лунав в гостинници, а Розмарина вічливо єму услугувала, сьміючи ся з его дотепів і приповідок. А коли Пінто надходив, показувала єму холод, повний погорди.

Одного дня Нене, обертаючи ся до Пінта, сказав до него голосно і глумливо, супротив множества моряків:

— Слухай-но Пінто! Мусиш менї віддати гроші перед casorio (легкодушно заключене подружє)!

Чи віддасть єму?

Бідний Пінто попадав в розпуку, думаючи о полудневo-західнім вітрі, що не дозволив рушити єму на море, на его стункій Пальомі, на ловлю риб, котра мала его увільнити від прикрого довгу і наблизити до улюбленої женщини!

(Конець буде).

в Варшаві, бо аж 13 с. м. виїхав до Варшави з Люблина. І дійстно в люблиньскій поліциі в уряді мельдунковім записано в книгах, що дня 13 вимельдовано ґр. Ронїкера з польского готелю. Варшавскі власти судові, маючи зізнаня всїляких осіб, котрі виділи Ронїкера дня 11 і 12 в Варшаві, набрали підозріня в правдивість того мельдунку і зачали під присягою переслухувати властителя готелю і службу готелеву. Отже тоді показало ся, що ґр. Ронїкер виїхав з Люблина дня 11 мая а лиш просив властителя готелю, щоби вимельдував его не зараз, але аж в 48 годин пізнїше. Властитель готелю зробив так, гадаючи, що розходить ся о якусь романсову історию і що Ронїкер хоче може перед жінкою затаїти якісь свої любовні зносини; того він не припускав, що розходило ся тоді о так великий злочин. Зізнаня властителя готелю і служби готелевої обтяжають дуже Ронїкера.

Також і сліди з пальців дали доказ, що убийником єсть Ронїкер. Знатоки по тих слїдах дійшли до такого переконаня: Насамперед відбитки від пальців знайдені на умбрі від лямпи відповідають зовсім пальцям Ронїкера. А дальше: убийства доконано змерком; убийник убивши Хржановского, обмив собі закровавлені руки у воді в мідьници на умивальни а відтак обтер їх і хотів засьвітити лямпу, щоби переконати ся, чи все полишає в комнаті як потреба. Отже дотикав ся два рази умбри і скла та лишив на обох кілька слідів своїх пальців. На пальцях був білок з крови, відбарвнений у воді але так липкий, що прилип на умбрі і склї і лишив на них так докладні відбитки пальців Ронїкер, що нема ні найменшого сумніву, що то его рука дотикала ся умбри і скла.

Нинїшна депеша з Варшави принесла таку вість в сій справі: Часописи доносять, що зібраний властями слїдчими і поліцією материял, як також забрана в мастности ґр. Ронїкера приватна кореспонденция кидає виразне сьвітло на обставини попуки убийства, усуваючи всякий сумнів що до участи ґрафа Ронїкера в убийстві Хржановского. Заходи о виєднане для ґр. Ронїкера можности перебувати на вільній стопі за зложеною високою кавцією, позістали без успіху, бо власти відмовили позволеня.

— **Розбишацтва на провінциі** прибирають щораз більші розміри. Так доносять, що в Ісаях убито сими днями в білий день господаря Гриня Амброза і зрабовано єму 70 корон, з котрими ішов на ярмарок до Турки, щоби там купити корову. Обдукция судова сконстатувала, що нещасливий мав звиш 20 ран від пробитя ножем. Підозрілих о се убийство 11 осіб сидить тепер в слідчій вязници в Самборі. — Иосько Майсель вертав до Східниці, де мав торговлю. В лїсі, через котрий веде гостинець, зліз з воза, щоби коням лекше було тягнути під гору віз з товарами, закупленими в Дрогобичи. Иосько ішов з заду за возом, нараз вдарив его хтось з заду по голові з цілої сили так, що провалив єму голову, а відтак забрав з кишенї всі гроші, около 1600 корон. — До купни Зіхермана в Мразници добуло ся вікном в ночи на 16 с. м. кількох опришків, стрілили кілька разів до Зіхермана з револьвера, а відтак забрали єму зпід подушки 2000 корон. Розбишаки погубили чи порозкидали на дорозі забрані зі склепу товари.

Телеґрами.

Відень 28 мая. Комісия буджетова розпочала нині наради над буджетом міністерства торговлї. Референти складали звіти з поодиноких відділів.

Льондон 28 мая. Бюро Райтера доносить: Італія згодила ся на предложене міністрів справ заграничних Ґрея і Пішона в справі Крети, особливо що до жалів, які містили ся в послідній ноті Туреччини. Як зачувати, діяльність держав опікунчих стремить до пороблення таких кроків, котрі би магометаньским послам забезпечили свобідну часть в кретийскій палаті послів. Держави старають ся мабуть о привернене стану, який був до 1908 р. і о іменоване Заїміоса начальним комісарем Крети.

Константинополь 28 мая. Ряд личностий, між иншими посли і сенатори, відбувши нараду в справі Крети, постановили видати відозву до цивілізованого сьвіта з представленєм кретийской справи у властивім сьвітлі, щоби публичне мнінє могло оцінити нарушенє прав Туреччини.

Берлин 28 мая. Італїйський міністер справ заграничних Сан Джуліяно приїхав тут о 11 год. в ночи. На двірци повитав его італїйський амбасадор з персоналом амбасади.

Париж 28 мая. Турецкий міністер справ заграничних Ріфаат-паша відбув з Пішоном довшу параду в справі француско-англійскої пропозициї що до Крети.

Цїна збіжа у Львові.

дня 27-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	11·60	до 11·80
Жито . . .	7·50	„ 7·80
Овес	7·30	„ 7·50
Ячмінь пашний . .	6·50	„ 6·70
Ячмінь броварний .	—·—	„ —·—
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка . . .	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·—	„ 12·—
Вика	6·40	„ 6·60
Бобик	6·50	„ 6·80
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова .	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	—·—	„ —·—
Конюшина біла	—·—	„ —·—
Конюшина шведска	—·—	„ —·—
Тимотка . . .	—·—	„ —·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·15.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і **продає** всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і удїляє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім намірі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.